

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CLUJ
SECTIA COMERCIALA, DE CONTEN CIOS
ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
Dosar nr. /2005

DECIZIA CIVILĂ NR. 11.818/2005
Şedinţa publică din 28 2005
Instanţa constituita
PREŞEDINTE :
JUDECĂTOR :
JUDECĂTOR :
GREFIER :

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamant
împotriva sentinţei civile nr. 1150 din 26 august 2005, pronunţată în dosarul nr.
1684/2005 al Tribunalului Sălaj, în contradictoriu cu intimaţii **DIRECŢIA GENERALĂ
A FINANTELOR PUBLICE A JUDEŢULUI SĂLAJ ŞI DIRECŢIA REGIONALĂ
VAMALĂ CLUJ**, având ca obiect contencios administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă pentru recurent, avocat
şi pentru intimata D.G.F.P.Sălaj, consilier juridic , lipsă fiind
intimata D.R.V. Cluj.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Recursul este timbrat cu 2 lei taxă judiciară de timbru şi 0,15 lei timbru judiciar.

Examinare cauzei s-a făcut cu participarea reprezentantului Ministerului Public,
procuror Aurelia Slabu de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj.

S-a făcut referatul cauzei, după care reprezentanta recurentului depune la
dosar chitanţa nr. 672076358 din 28.11.2005 în sumă de 4 lei şi timbru judiciar de
0,3 lei pentru fond .

Se constată că în data de 18.11.2005 a sosit la dosar prin fax întâmpinare din
partea D.G.F.P. Sălaj, prin care se solicită în principal respingerea recursului ca
tardiv formulat în temeiul art. 20 din Legea nr. 554/2004, iar pe fond ca nefondat,
întâmpinare care a fost trimisă la dosar şi prin poştă în data de 22.11.2005.

În data de 16.11.2005 s-a înregistrat la dosar întâmpinare din partea ANV prin
DVR Cluj, prin care se solicită constatarea nulităţii recursului în baza art. 302
C.pr.civ.

Reprezentanta intimatei D.G.F.P. Sălaj susţine excepţia de tardivitate a
recursului invocată în baza art. 20 din Legea nr. 554/2004, întrucât termenul de
recurs pentru reclamant a fost de la pronunţare prin avocat, iar pe fond solicită
respingerea recursului.

Reprezentanta recurentului susţine că reclamantul nu a fost la pronunţarea
hotărârii, că hotărârrea recurată a fost dată cu drept de recurt în 15 zile de la
comunicare, iar la fond recurentul a fost reprezentat de fca sa, în substituie. Pe fond
pune solicită admiterea recursului întrucât reclamantul potrivit art. 284 alin.1 şi 2 al
H.G. 1114/2001 a fost împuternicit să conducă autoturismul în interesul proprietarului
şi modificarea hotărârii atacate în sensul admiterii contestaţiei.

Reprezentanta Ministerului Public în temeiul art. 301 C.pr.civ. raportat la 284
C.pr.civ. apreciază excepţia de tardivitate ca fiind neîntemeiată şi solicită respingerea
excepţiei. Pe fond pune concluzii de respingere a recursului.

Curtea reţine cauza în pronunţare şi asupra excepţiei şi asupra recursului.

CURTEA

Asupra prezentului recurs constată:

Prin sentința civilă nr. 1.150 din 26.08.2005 pronunțată de Tribunalul Sălaj în dosarul nr. 1.684/2005 a fost respinsă ca nefondată contestația reclamantului împotriva deciziei nr. 31 din 26.04.2005 a pârâtei DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SĂLAJ.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut, în esență, că decizia instituției pârâte prin care a respins contestația reclamantului împotriva procesului-verbal de control întocmit de Direcția Regională Vamală Cluj – Serviciul de Supraveghere Vamală prin care a fost obligat la plata sumei de lei reprezentând taxe vamale, accize, T.V.A., dobânzi și penalități de întârziere, rezultând din nerespectarea regimului de admitere temporară a unui autovehicul, este legală și temeinică în totalitate, deoarece reclamantul nu a respectat dispozițiile din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României referitoare la introducerea în țară a autovehiculului respectiv din Ungaria.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamantul, solicitând admiterea lui, modificarea hotărârii atacate în sensul admiterii contestației formulate împotriva deciziei nr. 31/26.04.2005 emisă de către D.G.F.P. Sălaj, considerând că în mod greșit ia fost respinsă contestația și nu a fost exonerat de plata taxelor vamale arătate, deoarece a avut pentru o perioadă scurtă în posesie acel autoturism, care a restituit proprietarului din Ungaria.

Prin întâmpinarea depusă, intimata D.G.F.P. Sălaj a invocat excepția tardivității declarării recursului, iar pe fond a solicitat respingerea lui ca nefondat, arătând, în esență, că termenul de recurs curge de la pronunțare potrivit disp. Legii contenciosului administrativ, iar reclamanta nu a depus recursul în termenul legal de 15 zile.

Analizând excepția tardivității înregistrării recursului, Curtea, din examinarea actelor și lucrărilor dosarului precum și a dispozițiilor legale incidente, reține următoarele:

Prevederile art. 301 C.pr.civ. arată că „termenul de recurs este de 15 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu dispune altfel”.

Rezultă de aici că în privința curgerii termenului de recurs avem regula, potrivit căreia, momentul din care începe să curgă termenul este momentul comunicării hotărârii, precum și excepția în conformitate cu care dacă legea dispune altfel, termenul de recurs se calculează de la un alt moment, anume prevăzut prin acea dispoziție legală derogatorie de la regulă.

O astfel de situație este și cea care rezultă din cauzele ce se soluționează sub imperiul noii legi a contenciosului administrativ, cu nr. 554/2004, intrată în vigoare la 7.01.2005, prezenta cauză făcând parte din acestea.

Potrivit art. 20 din legea citată, „hotărârea pronunțată de prima instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la pronunțare, ori de la comunicare”.

Drept urmare, în privința acestor cauze avem două momente alternative de la care începe să curgă termenul de recurs, care nu pot fi determinate decât de două situații diferite, respectiv prezența sau absența la dezbateri a părților.

Astfel, ținând cont și de alte dispoziții din C.pr.civ., când termenele pentru declararea căilor de atac curg de la pronunțare, această ipoteză corespunde situației în care părțile sunt prezente la dezbateri și deci, se presupune că sunt prezente și la pronunțare.

Prin urmare, în astfel de cauze, termenul de recurs curge de la pronunțare, potrivit textului de lege citat și nu poate fi calculat altfel, chiar dacă a fost greșit indicat în dispozitivul hotărârii, atunci când părțile au fost prezente la dezbateri.

Rezultă din actele și lucrările dosarului că reclamantul a fost prezent la dezbateri, prin reprezentant, la data de 26.08.2005, când s-a și pronunțat sentința atacată, astfel că termenul de recurs, care a curs de la pronunțarea sentinței a expirat la data de 12.09.2005 (având în vedere că ziua în care s-a sfârșit nu era o zi lucrătoare).

Cum recursul a fost declarat la data de 14.10.2005, el este tardiv, urmând a fi respins ca atare având în vedere și disp. art. 312 alin. 1 teza a II-a C.pr.civ.

Întrucât la soluționarea recursului s-a avut în vedere o excepție, nu se mai impune a fi analizate și celelalte motive de recurs vizând fondul cauzei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Cu majoritate de voturi respinge ca tardiv recursul declarat de reclamantul domiciliat în _____ apt. _____ jud. Sălaj, împotriva sentinței civile nr. 1.150 din 26 august 2005, pronunțată în dosarul nr. 1.684/2005 al Tribunalului Sălaj pe care o menține în întregime.

Decizia este irevocabilă.

Data și pronunțată în ședința publică din 28 noiembrie 2005.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red.C.Gh./dact.H.C.
2 ex./7.12.2005.

OPINIE SEPARATĂ,

Contrar soluției exprimate cu votul majorității membrilor completului de judecată, apreciez că soluția care se impune a fi pronunțată este aceea de respingere a excepției tardivității formulării recursului și constatarea nulității recursului reclamantului pentru următoarele considerente:

Potrivit art.20 alin.1 din Legea nr.554/2004, hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la pronunțare ori de la comunicare iar conform art.102 C.pr.civ., termenele încep să curgă de la data comunicării actelor de procedură, dacă legea nu dispune altfel.

Coroborând dispozițiile legale enunțate anterior se poate conchide că în cauzele care privesc contenciosul administrativ legiuitorul a statuat că există și un alt moment de la care termenul de recurs poate începe să curgă respectiv cel al pronunțării hotărârii instanței de fond instituind astfel o excepție de la regula potrivit căreia termenul începe să curgă de la data comunicării hotărârii.

Se impune prin urmare a lămuri ce presupune sintagma "pronunțare".

Se poate observa că această sintagmă *pronunțare* vizează pe de-o parte, momentul la care instanța a făcut publică soluția adoptată potrivit art.258 alin.2 C.pr.civ. respectiv prin pronunțare, "de președinte, în ședință, chiar în lipsa părților" iar pe de altă parte, partea a luat cunoștință de această soluție prin pronunțarea făcută, fiind prezent la momentul aducerii la cunoștință publică a soluției adoptate de către judecători în procesul deliberării.

Textul art.20 alin.1 din Legea nr.554/2004 face distincție ca moment de la care curge termenul de declarare a căii de atac a recursului între *pronunțare sau comunicare*. În aceste condiții, este necesar ca delimitarea acestor momente să fie făcută prin raportare la normele de drept comun; prin urmare, dacă partea a fost prezentă la pronunțare, termenul curge pentru aceasta de la pronunțare iar dacă nu a fost prezentă la pronunțare, termenul curge de la comunicarea hotărârii.

Cum în speță nu există dovada împrejurării că reclamantul a fost prezent la pronunțare termenul pentru exercitarea căii de atac curge de la comunicarea hotărârii, dispozițiile art.20 alin.1 din Legea nr.554/2004 și respectiv art.102 C.pr.civ. aplicându-se corespunzător, prezența reclamantului cu prilejul soluționării cauzei în fond fiind fără relevanță juridică.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul dispozițiilor legale enunțate anterior, apreciez că se impune respingerea excepției tardivității ca fiind nefondată.

În ceea ce privește, însă, recursul promovat, soluția care se impune este aceea a constatării nulității recursului declarat de reclamant pentru următoarele considerente:

Astfel, potrivit art.303 C.pr.civ. recursul se va motiva prin însăși cererea de recurs sau înăuntrul termenului de recurs; termenul pentru depunerea motivelor se socotește de la comunicarea hotărârii, chiar dacă recursul a fost promovat anterior.

Din dosarul cauzei rezultă că motivarea hotărârii atacate a fost comunicată recurentului la data de 04 octombrie 2005, iar acesta a depus recursul nemotivat la data de 14 octombrie 2005, dispozițiile art.303 C.pr.civ. nefiind astfel respectate.

Prin urmare, întrucât în speță nu au fost respectate dispozițiile de procedură menționate, iar în cauză nu sunt prezente alte motive de recurs de ordine publică ce pot fi invocate din oficiu, se impune a se constata nulitatea recursului declarat de reclamant, conform art.306 alin.1 C.pr.civ.

JUDECĂTOR,

Red
12.12.2005

Penință
Conformitate